

Nr 11.

Ankom till riksdagens kansli den 5 mars 1943 kl. 11 f. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 14 juni 1940 (nr 484) om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m.

Genom en den 12 februari 1943 dagtecknad proposition, nr 35, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet hållna protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående fortsatt giltighet av lagen den 14 juni 1940 (nr 484) om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 14 juni 1940 om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m., vilken enligt lag den 27 mars 1942 (nr 141) gäller till och med den 30 juni 1943, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1944.

Genom lagen den 14 juni 1940 (nr 484) om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m. har Kungl. Maj:t erhållit befogenhet att vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden förordna, att en eller flera av vissa uppräknade författningar skola, helt eller delvis, sättas ur tillämpning. Ifrågavarande författningar äro lagen om arbetarskydd, lagen om skyldighet i vissa fall att vid flottled anordna härbärgen åt flottningsarbetarna, lagen om arbetstidens begränsning, lagen om vissa inskränkningar beträffande tiden för förläggande av bageri- och konditoriarbete, skogshärbärgeslagen, lagen om semester, sjöarbetstidslagen, lantarbetstidslagen, arbetstidslagen för detaljhandeln samt butikstängningslagen. Lagen den 14 juni 1940 gäller — sedan dess giltighet blivit förlängd, senast genom lag den 27 mars 1942, nr 141 — till och med den 30 juni 1943.

Med stöd av lagen den 14 juni 1940 har under tiden från nämnda dag till och med den 31 december 1942 — fränsett två under år 1940 meddelade

förordnanden rörande lantarbetstidslagen — förordnanden meddelats allenast i fråga om dispenser från olika bestämmelser i lagen om arbetarskydd. I flertalet fall hava dispensererna avsett bestämmelserna i 19 § första stycket arbetarskyddslagen (angående kvinnors nattarbete inom industrien); i ett tjugotal fall hava förordnandena avsett föreskrifterna i 14 § tredje momentet första stycket (angående minderårigs nattarbete inom industrien) enbart eller i förening med 19 § första stycket. Sammanlagt 117 företag eller verksamheter hava under angivna tid åtnjutit dispens kortare eller längre tid. Den 1 januari 1943 gällde meddelad eftergift beträffande 47 företag eller myndigheter.

Föredragande departementschefen, statsrådet Möller, har i propositionen framhållit, att med hänsyn till rådande förhållanden behov alltjämt föreläge av sådant bemyndigande för Kungl. Maj:t, som innefattades i lagen den 14 juni 1940. Lagen torde därför böra erhålla fortsatt giltighet, förslagsvis till och med den 30 juni 1944.

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det i propositionen framlagda lagförslaget och får alltså hemställa,

att förevarande proposition måtte bifallas av riksdagen.

Stockholm den 4 mars 1943.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit

från första kammaren: herrar *Norman*, *Wistrand*, *Olof Carlsson*, *Mannerskantz*, *Sten*, *Holstenson*, *Nils Elousson* och *Holmbäck*;

från andra kammaren: fröken *Hesselgren*, herrar *Pettersson* i Hällbacken, *Hallagård*, *Hermansson*, *Holm*, fru *Johansson*, herrar *Håstad* och *Andersson* i Eskilstuna.